

פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי מוֹת

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי מוֹת - שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים אוֹרְחוֹת חַיִּים

"וַיִּתֵּן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גְּרֻלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לָהּ וְגוֹרֵל אֶחָד לְעֶזְאֵזֵל" (ויקרא טז, ח)

היה עומד שם במרומי הסלע ושולח מבט נוסף של בוז וחמלה גם יחד לרעהו הזבוח. מאליו יובן, אילו ידע השעיר את הסיבה האמיתית מדוע הובא אל הצוק הזה, ואילו היה חש את אשר צפוי לו תוך זמן קצר ביותר, לא היה נתפס למחשבות אלו. אשליותיו ותחושת ההצלחה המדומה מתנפצות בסופו של דבר על הסלע. דחיפה קלה לעבר המדרון התלול מרסקת את איבריו, והם מתפזרים לכל עבר. אז ידעו הכל, מי הוא המאושר האמיתי.

תיאור זה יכול להווה ביטוי לעניין הבחירה החופשית. שתי דרכים שוות פתוחות בפני כל אחד מישראל. הדרך האחת היא דרך התורה והמצוות- היא מובילה את ההולכים בה ומקרבת אותם אל ה'. והדרך השניה היא דרכם של אלה החיים חיי חולין והם מלאי תאוות ואהבת חיי העולם הזה, ורחוקים מלימוד התורה וקיום מצוות.

הדרך הראשונה דורשת אמנם לעתים קרובות ויתור על רצונות מסוימים, הגבלות שונות הבאות מכוח דיני התורה, אך הכול למען התכלית הנעלה- לשכון במקדש ה'. לעומתם, אלה שבחרו בדרך של פריקת עול ותאוה, אמנם נדמה להם, שיש חיים חפשיים יפים ונעימים יותר- אך סופם רע ומר! בסופו של דבר מתברר בדרך כלל, מי משני המחנות זוכה לאושר אמיתי.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מתאר הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל את עניין שני השעירים. "נתאר לעצמנו", אומר הרב הירש, "את שני השעירים מובאים ביום הכיפורים לבית המקדש. שניהם שווים במראה, בקומה, בדמים, ולקיתחן כאחת. והנה בא הכהן הגדול, טורף בקלפי ומעלה בידו שני גורלות".

"על הגורל אחד כתוב "לה", ועל השני כתוב: "לעזאזל". גורל זה קובע את עתיד שני השעירים, ומכאן ואילך נפרדות דרכיהם. השעיר, אשר עלה עליו גורל לה', עולה קרבן. שוחטים אותו בקדושה ובטהרה, מזים מן הדם על הפרוכת ועל מזבח הזהב, הבשר ופרשו נשרפים באש מחוץ למחנה במקום טהור".

"השעיר השני אינו עולה לקרבן. הוא יעמד ח' (ויקרא טז, ז)'. אילו היה שעיר בעל מחשבה, ייתכן, שהיה שמח מאוד על שנפל בחלקו להשאר חי ולא להישחט ולה, שרף. אילו היה השעיר עורך השוואה בין מצבו למצב רעהו, עשוי היה לבוא לידי התרוממות רוח וגאווה".

"היה מביט לעבר חברו ואומר: 'ראו מה ביני לבינו! הוא אמנם על המזבח הקדוש, אך איבד את חייו, ואילו אני חי וקיים!'. וכאשר היו מוליכים אותו לעבר ההרים שמחוץ לירושלים, היה מוסיף שמחה על גאוותו שזכה לצאת מן התחום הצר של בית המקדש, וצועד לו בעולם החופשי".

רגע השיא בהצלחתו היה נחשב בעיניו הרגע, שבו מעלים אותו על הצוק. בגרון נטוי

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.י.ש כדורי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
שמרית בת חנה
משה בן חנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סימון בת אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת טה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן דה
שמרית בת חנה
סימון בת סוליקה
אורן בן אסתר
חיים בת סוליקה
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
שמרית בת חנה
משה בן חנה

12/04/2014		יב ניסן תשע"ד	
פרשת אחרי מות			
הפטרה: "וערבה"- מלאכי י"ב			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	18:27	19:42	20:30
ת"א	18:45	19:46	20:27
חיסה	18:36	19:46	20:29
ב"ש	18:46	19:45	20:28

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שאלה: ?

האם מותר לאכול אורז או שאר מיני קטניות כגון פיצוחים בפסח?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

לשיטת רוב עדות המזרח- אורז וכל מיני קטניות, ובכלל זה אפונים, מותרים בפסח, ובלבד שייזהרו לברר את האורז היטב לבל יהיו בו חטים או שעורים. ולכן נוהגים לבדוק את האורז בתשומת לב רבה ובכובד ראש, שלש פעמים, ובשעה שאין ילדים מסתובבים עם חמץ בידם. אולם **האשכנזים** נוהגים בזה איסור.

ואף לבני אותן עדות מסוימות בקרב הספרדים שמחמירות לא לאכול, וכעת רוצים לשנות מנהגם- אפשר להקל להם על ידי התרת נדרים. ומי שנהג איסור באורז, בגלל היותו סמוך על שולחן הוריו, שנהגו בו איסור, וכיום נשא אשה ועומד ברשות עצמו, רשאי לנהוג היתר בלי שום התרת נדרים. והוא הדין בכל זה לענין פיצוחים. יש להיזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה כדת, מפני שלפעמים מערבים קמח במלח שעליהם. וכן יש להיזהר מתערובת קמח בתאנים מיובשות.

חג הישועה

להלן סיפור מופלא, שעובד מהספר "יוסף דעת" אותו סיפר הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל מתלמסאן: מעשה בצדיק שהתאכסן בחג הפסח אצל עשיר אחד, מכניס אורחים ומוקיר תורה, טוב לשמים וטוב לבריות, אולם רצה הבורא, ואותו עשיר חשוך בניס הוא ורעייתו לא זכו לחבוק פרי בטן.

כבוד גדול עשו לצדיק, הושיבוהו בראש וניהל את שולחן הסדר בהרחבת הדעת. בהוקירו את יחסם ובאהבתו אותם, באמרו את המילים 'מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת (תהלים קיג, ט)' נשא עינים למרום וקרא ברגש עז ובקול בוכים: "ריבונו של עולם, פקוד נא בשנה זו את בעלי הבית בבן זכר של קיימא", וקרא עליה את המקרא 'מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמִחָה'. ענו כולם וקראו 'הללויה'.

לפתע נשמעה בת קול: 'תפילתך נתקבלה, והזוג יפקדו בבן. אבל אתה, על שהטרכת כביכול את בוראך לשנות סדרי עולם ולחולל נס כנגד הטבע איבדת את חלקך לעולם הבא' נרעשו בעלי הבית ונבהלו, כי בשלהם באה אליו הרעה. אך הוא קם ממקומו והחל להלל ולשבח את בוראו. שאלוהו 'שמחה מה זו עושה, הן נטרד מעולמו?!', ענה ואמר: 'הלא תבינו, עד כה עבדתי את בוראי בכל רוחי. אך חשדתי עצמי, שמא אין כוונתי אלא בטובתי, לזכות לשכר העולם הבא. אך עתה תהא עבודתי לשם שמים גרידא, בלא כל פנייה'. מיד נשמעה שוב בת קול שאמרה: 'ען היה לבבך נאמן, הוכפל עתה שכרך לעולם הבא'. שמחו הכל שמחה גדולה, ולתקופת הימים ילדה האשה בן זכר וקראו שמו פסח, על שם המאורע, גדל הילד בתורה, במצוות ובשם טוב, ונשתלשלה ממנו משפחה גדולה ומפוארת.

שְׂמִיחָה מְשֻׁמֵּים

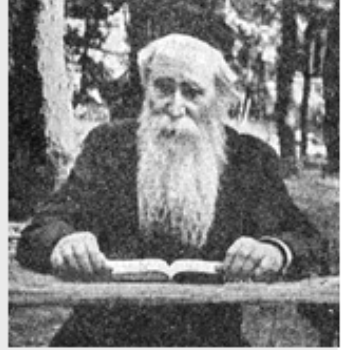
להלן סיפור שעובד מהספר "באהלי צדיקים", ובו אנו רואים את השגחתו לעד ולעולמי עולמים. סיפר כ"ק מרן אדמו"ר ה'דבר חיים' זיע"א: סמוך לימי חג הפסח בא פעם לפני הרה"ק רבי מאיר מקרעטשניף זיע"א חסיד בשם ר' אלטער מביסטרא שבמרמרוש, והייתה השעה שעת בין ערביים, ורבינו נתעכב מליכנס לחדרו לרגל ההכנות לפסח, שעשו שם, והלך אנה ואנה בבית המדרש. חפץ היה ר' אלטער להגיש פתקא לפני הצדיק, אולם לא הרהיב בנפשו לגשת אל הקודש באופן כזה, שרבינו אינו יושב במקומו בחדרו. הרגיש הצדיק בזאת, פנה אליו ואמר לו: "הב לי הפתקא ואקראנה כאן".

הושיט הלה את הפתק ורבינו ניגש אל החלון לקרוא אותה, כי כבר נטתה חמה ובביהמ"ד כבר היה חשוך. ומיד נענה אליו ושאלו: כיצד מנהגו בליל הסדר, השיב: "כי בכל שנה ושנה הוא מיסב יחד עם אחיו, והם מעבירים עליהם הלילה הקדוש בהתרוממות רבה". אמר לו רבינו, "שנה זו לא תסבו יחד, כי אם מקצת הסדר יסב האחד בפנים, ואחיו יעמוד בחוץ, ומקצת הסדר יתחלפו המשמרות, שבשעה שהאחד מסב, השני יעמוד בחוץ".

תמה האיש על הוראת רבינו, אך מדבריו לא הפיל ארצה. למחרת ליל הסדר, פגע בחסיד זה שכנו הערל, וקרא בהתפעלות, "כמה גדול אלוקיכם השומר עליכם בכל עת", והתוודה, כי בכל שנה, כאשר הוא רואה מבעד החלון את עריכת הסדר, הוא מתמלא קנאה ושנאה עצומה, ושנה זו זמם ל"ע להעלות ביתם באש, בשעה שהם מסבים, וכבר הטמין קודם פסח תחת ביתם אבק שריפה לרוב, וזמם לבוא באישון ליל ולהעלות כל ביתם באש ר"ל, אך כיוון שהם סבבו סביבות ביתם- לא יכול היה לבצע את זממו.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמו, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 052-6329144

האדמו"ר רבי מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל מכונה 'צמח צדק': האדמו"ר השלישי לבית חב"ד. נולד ב-כ"ט אלול ה'תקמ"ט (1789) בעיר ליאזני ונקרא מנחם מענדל ע"ש הרה"ק ר' מנחם מנדל מהארודוק. נפטר ברוסיה בי"ג ניסן ה'תרכ"ו (1866). חי כ-77 שנים.

אביו, ר' שלום שכנא. נכדו של ר' שניאור זלמן מלאד, וחתן בנו האדמו"ר האמצעי. בן 23 היה כשנפטר סבו, וכל השנים גדל ולמד בביתו (אמו נפטרה כשהיה כבן 3 ועל פי צוואתה עבר להתגורר עם סבו "בעל התניא", שמאז גדלו ולמדו). עד לשנת הבר-מצווה למד רק נגלה, אח"כ בעצת סבו החל ללמוד גם את תורת הנסתר. מתמיד בלימודיו, לרוב בצוותא עם חבריו ר' נחמיה מדבורובה ור' יהודה לייב מדווינסק. **נתפרסם כעילוי וגדול בתורה בנגלה ובנסתר** ומכל קצות רוסיה נשלחו אליו שאלות הלכתיות. פעל רבות להצלת בחורים יהודים מגזירת הקנטוניסטים. עקב מלחמותיו הרבות נגד המשכילים היהודים, **ישב במעצר עשרים ושתיים פעמים**. פורה מאוד בתחום הכתיבה וחידושי תורה ואף היום, נשארו ממנו בכתב-יד אלפי גליונות שלא נדפסו. **מלומד בנסים. רבים פנו אליו ונשעו.**

ילדיו: ששה בנים ושתי בנות (מרת ראדע פריידא ומרת דבורה) וכולם צדיקים וידועי שם (בן נוסף נפטר בגיל צעיר). **בנו הבכור**, ר' ברוך שלום (נשאר אחר פטירת אביו בליובאוויטש, וסייר לקבל משרת אדמו"ר). **בנו השני**, ר' יהודה לייב (המהר"ל, הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-קאפוסט", נפטר כחצי שנה אחרי אביו, אך בניו המשיכו לנהל את החצר). **בנו השלישי**, ר' ישראל נח (המהר"ן, הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-ניעז'ין"). **בנו הרביעי**, ר' חיים שניאור זלמן (הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-לאדי", את החצר הזו ניהל אחריו בנו). **בנו החמישי**, ר' יוסף יצחק (הקים אחר פטירת אביו את חצר "אורוטש", בסגנון חסידות צ'רנוביל). **בנו השישי**, ר' שמואל (מהר"ש, מילא את מקום אביו בליובאוויטש).

מספריו: יאור התורה- 42 כרכים על מאמרים ודרושים על פ"ש וחגים • ביאורי הזוהר- דרושים וביאורים על הזוהר **ידרך מצוותיך**- טעמי המצוות עפ"י החסידות • **מאמרי אדמו"ר הצ"צ**- מאמרי חסידות • **ספר החקירה**- הוכחות על חידוש העולם בדרך המחקר, הקבלה והחסידות • **צמח צדק**- פסקי דינים וחיידושים על הש"ס • **ירשימת מאמרי דא"ח** • **תהילים אהל יוסף יצחק**- ביאור על תהילים • **ספר הליקוטים** - סדרה בת עשרות כרכים, שהודפסה על ספריו.

על אהבתו לתורה של רבינו יעיד הסיפור המופלא הבא: בחורף ה'תקנ"ט (1799) בהיות הרבי כבן תשע שנים, חשק מאד להיות בין השומעים דברי חסידות בלילי שבתות ולא הניחוהו. **ויתחנן לפני סבו בעל התניא ולא הועיל**. ויצטער מאד על זה, ויתחכם למצוא איזו עצה לשמוע את התורה, שאומר בלילי שבת. דירתו של הסבא הייתה משני בתים, שבכל אחד מהם שני חדרים, ושני כתלים חיברו את הבתים. בבית אחד דרו בני ביתו של רבנו הזקן ובבית השני דר רבנו הזקן בעצמו. מחדר הראשון היו שליבות אל העליה שעל גבי חצי הבית הזה. והנה בחדר שלפני חדר מושב בעל התנאי היה תנור גדול (שגם היו אופים בו מזמן לזמן) אשר פי התנור היה בחדר החיצון, וכותל התנור נכנס לחדר, שבו ישב הסבא. התחכם הרבי ה'צמח צדק" והתחבא בתנור והיטה אזנו ושמע אימרות רבנו הזקן, כך נמשך הדבר מספר שבתות.

פעם אחת היה קור עז, וקראו לנכרי להסיק את התנור, והתחיל להניח העצים. כשהתחיל להניח העצים וראה שאין נכנסים בנקל כל כך, סידר העצים בקירוב אל פי התנור והדליקם, וכרגע נתמלא הבית עשן, והתחיל לדחוק העצים הבוערים פנימה יותר, אך כשראה שאי אפשר, הוכרח לכבותם ולהוציאם, לראות מפני מה אין העצים נכנסים לתנור עד הכותל, **וירא, כי נער בתנור, ויצעק צעקה גדולה, שנשמעה גם בחדר רבינו הזקן, וגם בבית הדירה השני**, ויבהלו כולם לגודל הצעקה. בהיות הבית מואר רק בנר קטן וגם עשן העצים שכיבה הנכרי היה מחניק, לא היה אפשר ברגע הראשון להכיר, מי הוא הנמצא בתנור. אך אחר כך ראו, כי זה הרבי ה'צמח צדק", ואז נודעה התחכמותו במקום מחבואו.

הרבנית הצדקנית מרת רבקה - אשת הרבי מהר"ש - סיפרה, ששמעה מהסבתא מרת שיינא (אשת רבנו האמצעי), אשר באותו מעמד אצל חמותה הרבנית סטרנא (אשת רבנו הזקן): **כשהוציאו את הילד מהתנור, היה נפחד כולו**. הרבנית סטרנא צעקה אל בעלה רבינו הזקן: "ראה נא מה שאפשר היה לקרות, אסון כזה, לאנשים אחרים אתה מרשה להיכנס, ואילו כשנכרך התחנן - לא הרשית לו". אמר לה בעל התניא: "משה רבינו הגיע להר סיני על ידי אש (ראיית לבת האש שבסנה) וזכה שעל ידו יהיה מתן תורה. תורה 'לוקחים' רק במסירות נפש. הוא יהיה בריא ויארץ ימים". (ספר התולדות אדמו"ר הזקן חלק ד')

"הודי אחד מחסידיו, שהיו לו בנים ורצו לגייסם לצבא הרוסי במר נפשו, פנה אל ה'צמח צדק' וסיפר לו את הדבר, והתחנן שהרבי יפעל בשבילו ישועה, לבל יגוייסו. אמר לו הצדיק: "וכי שר במלוכה אני, שאתה פונה אליי?" ראה החסיד, שהצדיק משתמט ממנו, פרץ בבכי ואמר: "רבינו, הלא אני נוסע אליכם תמיד, והנני חוזר על התורה שלכם - מדוע הנכם משיבים פניי ריקם?" אמר הצדיק: "האומנם, חוזר אתה על חיידושי התורה שלי?". השיבו החסיד, כי יודע הוא מאמרים רבים משלו בעל-פה. הורה לו ה'צמח צדק' לנסוע לעיר פלונית ולגשת ליהודי מסוים אשר עוסק בזה, שהוא יעזור לו. תמה החסיד: "רבינו, והלא אין הוא מכיר אותי?" השיבו הצדיק: "אל דאגה, סע אליו תיכף ומיד, והוא יעזור לך!".

הדבר היה בלילה, וכשהגיע החסיד לאותה עיר כבר היה מאוחר מאוד, בירר, היכן כתובתו של אותו יהודי - אולם הבית היה סגור ומסוגר: כולם נמו את שנתם. המתין, מיודענו בחוץ. באשמורת הבוקר, כששמע רחש, נקש על הדלת, ופתח לו אחד המשרתים. ויהי בבואו, ראה החסיד את בעל הבית מתהלך ומסתובב כסהרורי. פנה אליו בעל הבית ושאלו: מהיכן הוא? והשיב לו. חקרו בעל הבית: "לשם מה הגעת אליי?" סיפר לו החסיד את מטרת בואו. נענה בעה"ב ואמר: "אומנם קשה עליי הדבר, אבל חייב אני לעזור לך. שמע ואספר לך, את אשר אירע לי הלילה.

אך שכבתי לישון, הגיע אליי הצדיק ואמר לי: **יבוא אליך חסיד מעיר זאת, ותראה להשתדל בשבילי!** לא ייחסתי חשיבות רבה לדבר, ונשכבתי לישון. לא הספקתי להירדם, שוב הופיעה לנגדי דמותו של הצדיק להזהירני שאשתדל בשבילך - וכך הטריד את מנוחתי הצדיק כל הלילה, ולא יכולתי להירדם. על כן, כשראייתך, ושמעתי מאיזו עיר אתה - הבנתי שראיתי חיידון אמיתי!

הצלה מפלאה

לפני מספר שבועות, סיפר הרב דניאל אוהיון שליט"א ברדיו 'קול ברמה' מעשה מדהים שאירע לפני מספר שבועות: "מיד אחר צאתו של חג הפסח האחרון של שנת ה'תשע"ג, ניגש האחיון שלי, נתנאל, אל אביו כשבקשה נסוכה בפיו: "אבא יקר, ב"ה היה חג פסח נפלא השבוע, וכעת נותר עוד שבוע שלם של חופשת בין הזמנים עד החזרה לשיבה. אך רציתי לבקש ממך בבקשה, האם תרשה לי ללכת עוד היום (יום רביעי, כג' ניסן ה'תשע"ג) לשיבה וללמוד שם עד סוף החופשה".

אביו שמע את הדברים והיה כה מאושר, שכן מי לא ישמח לשמוע שבנו חפץ ללכת ללמוד תורה בשיבה, גם כשכל האחרים בחופשה? כל כך שמח אביו ושילחו בשמחה לשיבה. אחייני, נתנאל, הגיע לשיבתו, ישיבת 'נתיבות יוסף' שבעיר 'מצפה יריחו' וראה שם בחור נוסף מהשיבה, שעשה מעשה דומה לשלו, והגיע גם הוא ללמוד בשיבה בשבוע האחרון של החופשה.

הוא פתח את הגמרא והחל ללמוד במרץ ובהתלהבות משעה מוקדמת בבוקר ועד 11 בלילה, עד שהתעייף והחליט ללכת לישון. המרחק מבית המדרש של השיבה ועד הפנימיה, שבה היה רגיל לישון, היה מעט רחוק, ולכן, במחשבה שניה, החליט נתנאל לישון הלילה בבית המדרש. הוא החל לסדר כמה כסאות וספסלים זה ליד זה והכין לעצמו מיטה זמנית ללילה הקרוב.

בעודו מכין את 'מיטתו', התקרב אליו חברו הנוסף ששהה בשיבה, ואמר לו: "אני רואה, שאתה מתכוון לקראת שינה בבית המדרש, אם כך, אולי עד שתירדם נקרא יחד את אחד הסיפורים מהספר 'אביהם של ישראל' 5, על הרשל"צ הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל. מה דעתך?".

נתנאל הסכים בשמחה, והם התיישבו על הספסל. הם פתחו באקראיות את הספר והחלו לקרוא בו מעשה מופלא על הרב מרדכי אליהו זצ"ל. במעשה הם קראו על כך, שהצדיק הורה לגורם מסוים לעזוב את מקומו הנוכחי וללכת למקום אחר.

בסיום הסיפור, חברו של נתנאל פנה אליו ואמר לו: "יש לי תחושת בטן מוזרה, מעין 'גילוי אליהו'", הוסיף קצת בהלצה, "שלא כדאי לך לישון כאן, בבית המדרש, לבדך הלילה. איני יודע מדוע, אך זוהי הרגשתי". אחייני נתנאל, החל לחשוש מדבריו המוזרים, בטח שמדובר בבית מדרש בודד ושקט. הוא יצא מבית המדרש, אך משום מה לא הלך לישון בחדרו הרגיל בפנימייה, אלא החליט ללכת לישון בבניין המגורים של בוגרי השיבה, הממוקם במקום אחר.

מוקדם בבוקר, התעורר נתנאל ועשה את דרכו לעבר בית המדרש של השיבה, ישיבת 'נתיבות יוסף' שבמצפה יריחו. הוא נכנס לבית המדרש ולתדהמתו הרבה הוא מגלה מחזה נורא ואיום: ספר תורה ל"ע מושלך בריצפה וספרי קודש רבים מושחתים זרוקים אף הם בריצפה. נתנאל צועד בבהלה אל הפנימיה לצעירים בה ממוקם חדרו, והנה הוא רואה שגם שם נזרע הרס רב וחורבן גדול בחדרים.

לאחר מספר דקות מוזעקים למקום כוחות משטרה ובטחון, ועימהם גם אביו של נתנאל. הם כה שמחו למראה נתנאל בחיים! התברר, כי בערב יום רביעי (כ"ג ניסן ה'תשע"ג), שני מחבלים פלסטינים חדרו לישוב מצפה יריחו בשעת לילה מאוחרת, דרך פירצה בגדר היישוב, ופרצו אל השיבה 'נתיבות יוסף' ופגעו בכל מה שעמד בדרכם. בנס, לא היו נפגעים, מכיוון שבחורי השיבה באותו הזמן שהו בחופשה".

איזה נס גלוי! האחיון שלי, נתנאל, שכבר הכין לעצמו מיטה מספסלים אמש בלילה ועמד רגע לפני תרדמה בבית המדרש, ברגע האחרון ניצל! הוא וחברו ניצלו משמיים כשעשו את דרכם אל פנימיית הבוגרים, המקום היחיד אליו לא הגיעו המחבלים! האין זו יד ה' גלויה וניסית, כיצד שומר ה' על ההולכים בדרכו? "לא יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים (תהלים פד, יב)", אומר דוד המלך, וכדברי שלמה המלך בנו, "הוֹלֵךְ בְּתַם יִלְךְ בְּטַח (משלי י, ט)", אם אתה הולך בתמימות עם ה', אל תפחד, "כִּי עִמָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ (יהושע א, ט)". יש מנהיג לעולם, יש אחד מלמעלה ששומר ומשגיח על כל יהודי ויהודי כי זה הן שלו, אז אל תפחד ותבטח בו, "כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ (תהלים צא, ג)", תבטח בו ותודה לו תמיד. בורא העולם איתך בכל מקום ובכל מצב! ואפילו גם לאחר שחטא, אומרים חכמים.

"שאלתי את אחי, אביו של נתנאל", ממשיך הרב דניאל אוהיון שליט"א, "אחי היקר, איזו זכות מיוחדת הייתה לכן שלך, שניצלו חייו מאסון נורא, הרי תאר לך, חלילה, מה היה קורה, אילו היה נשאר בבית המדרש ונתקל במחבלים? ומה עוד שעד 11 בלילה עשה ה' שהמחבלים לא הגיעו, אלא רק אחר כך".

אחי אמר לי מיד: "לדעתי, הזכות הגדולה שיש לנתנאל, שהגנה עליו, היא הכבוד המיוחד במינו שהוא נותן לי ולרעייתי. בכל פעם שאנו מבקשים ממנו משהו, הוא מעולם לא אומר: 'רק רגע, דקה ואני עושה את זה', הוא מעולם לא רטן: "למה דווקא אני מכל האחים?", גם כשהיו לו עיסקים, תמיד הוא עשה את כל דבריו בשלמות, ללא תרעומת. זהו דבר גדול ומיוחד שאנו בעצמנו התפעלנו ממנו, ולדעתי, זכות מיוחדת שכזו הצילה אותו!".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר	לע"נ תנצב"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר'א אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל
--	---	---	---	--